

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: šeststopenjska petit-vrsta 4 kr., pri večkratnem poav-
ljanji daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrletno 1 gld. 50 kr., na mesec 60 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo
leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrletno 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 82.

V Ljubljani v ponedeljek, 13. aprila 1885.

Tečaj II.

Boj na afganski meji.

Če je kedó pred kratkim še dvojil nad tem, da pride v Aziji do krvave vojske med ponosno Anglijo in mogočno Rusijo, če je upal, da se prepri, ki se je vnel zaradi neznatne pedí zemlje na afganski meji, v kratkem poleže in mirnim potom poravna, biti mora danes prepričan, da so bile njegove nade preoptimistične. Iz tišine, ki je zadnji čas vladala na vzhodno-azijskem pozorišču, zahnel je naenkrat grom topov; v trenutku, ko kaj tacega nikdo pričakoval ni, dvigne se boj in krik in stok ranjenih bije na uho iznenadjenemu in strmečemu svetu. Tekla je kri! Je li zdaj še mir mogoč? Je li mogoče, da ostane pri tem jedinem boji, da se navzlic krvave praske, v koji je nad pet sto ljudij prišlo ob življenje, vse jedno še prepereči velika, dolgotrajna vojska, katera bi zahtevala še tisuč in tisuč mladih življenj in neprecenljivih družih žrtev? Mogoče je, a tajiti se ne dá, da je cela zadeva dospela v tak stadij, da se je bati najhujšega.

Sicer ta dogodek v prvi vrsti ne bode imel družega nasledka, kakor da se bode med Londonom in Petrogradom menjavala izjava za izjavo. Predenj se napové vojska po obstoječih določilih mednarodnega prava, poskusilo se bo po diplomatični poti gotovo še marsikaj, da se, ako le možno, izogne nevarnosti. Može, ki stojé na vladnem krmilu ob Temzi in Nevi, trudili se bodo brez dvojbe izvojevati na papirji boj, predenj ga v istini pričnó, in sreča za obé državi, da sreča za dva dela svetá, ako se jim to posreči, ako se po tej poti doseže sporazum. A dnevi, ko se bodo te razprave vršile, ko se bo pogajalo in iskalo sredstev, kako rešiti to zadevo, bodo dnevi polni nestrpnosti negotovosti!

Pred vsem bode se pač šlo za to, da se položaj razjasni, da se natanko določi, kako je prišlo do usodnega boja. Kakor smo navajeni od začetka vsega prepira sém slišati, da se nasprotnika jeden družega dolžita, da jeden družemu podtikata krivdo, takó opazujemo isto sedaj. Od angleške strani trdi se z vso odločnostjo, da je ruski general Komarov prestopil meje, da je brez vsega povoda boj začel, in uže se čujejo na Angleškem tudi glasi, ki tirjajo, da se ta od svojega poveljništva odstavi in da se tako zadosti žaljeni angleški avtoriteti. Od ruske strani pa se povdarja, da je vse to zakrivil le emir, ki se je v eno mér približal ruskemu taboru, takó da Komarovu ni preostajalo družega, kakor da je njemu in njegovemu vojaštvu odločno pokazal, da se z Rusijo ne dá šaliti in norčevati. Tudi se opozarja od ruske strani na to, da so bili na bojišču med Afganci angleški častniki in če so Rusi tudi previdni dovolj, da ne dolže Angleške naravnost, da se je tega boja udeleževala, ali da so njeni častniki kako vplivali na emira, vendar je to tako jasen namigljaj, da ga lahko vsakdo razume. Stvar, kakor stoji, je tedaj zelo kočljiva in danes se pač še izreči ne dá, kako se bode rešila. Če je res, kakor trdijo nekatera najnovejša poročila, da je Rusija zahtevala od Komarova natančnega poročila o njegovem postopanju in o tem, kako je boj nastal, oziroma, kedo ga je zakrivil, potem se je vsekako nekoliko udala želji Angleške. A da ta tudi temu koraku Rusije dosti ne verjame in da se cela zadeva v Londonu smatra še vedno zelo resno, kaže nam to, da je Anglija začela dogovarjati se naravnost s Turčijo. Glavna moč Angleške je, kakor znano, pomorstvo, a te svoje moči Rusiji nasproti ne more razvijati v polni meri, ako si ne izprosi pri Turčiji dovoljenja za prehod skozi Dardanele v Črno morje.

Ravno to pa je, zaradi česar mora vsakdo zeleti, da se protivja med Rusijo in Anglijo v Aziji poravnajo mirnim pôtem, ravno v tem namreč, da bi znala Anglija zvabiti Turčijo na svojo stran, leži nevarnost svetovne vojske. Ako Turčija pripusti, da jadrajo angleške vojne ladije mimo Carigrada, je to za Rusijo *casus belli*, in napovedala bo tudi njej vojno. V istem trenutku pa, ko Rusija to stori, ni več sama, ampak na balkanskem poluotoku, kjer na tihem še vedno vre in kipi, kjer se duhovi še od zadnjih bojev sem niso umirili, bode se začelo zopet gibati in Turčija obdana bo naenkrat od sto sovražnikov. S vprašanjem, komu da pristaja nadvlada v Aziji, kedo da naj bode gospodar zlasti Indiji, začelo se bo znova razmotrivati tudi vprašanje, kedo da naj nastopi dedšino po onemogli Turčiji. In kaj da to vprašanje pomeni, je pač dobro znano. Delalo je uže več ko jedenkrat diplomatom preglavico; reševali so ga uže mnogokrat, a rešiti si ga dosedaj niso upali, dobro vedoč, da se rešiti ne bo dalo brez prelivanja krvi.

A baš velika ta nevarnost, ki preti celi Evropi in ki je spojena z angleško-ruskim konfliktom, navdaja nas z nekolikim upom, da bodo merodajni krogi poskusili in storili vse, da se znebijo velike odgovornosti, ki bi si jo s preveliko osornostjo in neupogljivostjo lahko nakopali.

In v tem upu podpira nas nekoliko tudi to, da se čujejo vsled najnovejših poročil sem in tja tudi na Angleškem glasovi, ki stvar trezno preudarjajo in razmotrivajo ter naravnost izrekajo, da je vendar le mogoče, da krivda ni na strani Rusov, ampak na strani emira in da ne bo potreba od Rusije tirjati zadoščenja. Na drugi strani pa je baje tudi car sam izrekel pomilovanje nad neljubim dogodkom. To so pri tej zadevi veseli simptomi, ki kolikor toliko budé še nado, da bode

Listek.

Lizika.

(Po Zschokkeju. -o-)

(Konec.)

Drugo jutro na vse zgodaj pohajal je okolo samotne hiše. Ko je videl, da se okna Lizikine sobe nekoliko odpirajo, spreletelo ga je veselje. Kmalu potem pride moja teta na dvorišče k njemu; in ko mu pové, da je Lizika to noč nenadno dolgo in mirno spala, plaval je v brezmeri radosti. Tu razodel jej je želje in naklepe, o kojih je ona sodila, da bili sedaj neumestni in da jih mora iz previdnosti zavreči.

Pred sabo imam pismo, koje je pisal teti, in v kojem jej razodeva svojo željo. Kajti slehern dan dopošiljal jej je listke, ker z njo, ki je bila vedno pri hčeri, mu je bilo le redkokrat mogoče na samem govoriti. — Midva sva si, takó se glasi neko pisemce, nekdanj, v srečnih časih najinega življenja, storila obljube; prisegla sva si ljubezen in zvestobo. Te prisega veljale pa so le minljivi

dobi začasnega življenja. In ko sva bila zadnjič z Liziko sama, sklenila sva z nova še ožjo zvezo. Ta razteza se tudi čez življenje onkraj groba čez celo večnost. Zveza je sveta, nerazrušljiva. A to ne zadostuje; želim, da se potrdi pred božjim obličjem; zahtevam da mi zaročenko daste pred oltarjem, hočem, da me smrt ne oropa le ljubice, ampak zakonske družice, ker le tako mi bode možno ostalemu samcu, prenašati svoje življenje.

Iz teh vrstic razvidi se sanjarsko in napeto duševno stanje, ki je nadvladalo ljubezen teh dveh nesrečnih. Tudi Lizika, koje so bile ure že štete, gojila je isto toplo željo; saj razodela bi jo bila drugače sama in veselilo jo je, da jo je Vidmar prehitel. Zdajci jima torej smrt ni mogla razdreti one zveze, ki je bila najlepši sanj njenega življenja.

Teti bilo je nemogoče tem željam oporekati. Obrnila se je v tej zadevi na župnika v Satigny-ju blizu Genfa. Bil je to čestit starček. Poučeval je Liziko pred leti v prvih verskih naukih in od tega časa dopisovala sta si še zmirom. Le-ta ponudi se, da izprosi dovoljenje, poročiti bolnico na domu,

da bi jej ne bilo treba potruditi se v cerkev. A ona protivila se je temu. Zahtevala je, da se poroka izvrši z vso običajno svečanostjo. Videti je bilo, da jo je izpolnitev poslednje želje z nova oživela. Veselo sijale so jej zopet oči. S sumljivimi močmi vdeleževala se je, sedeč na zofi, sama vseh priprav za ženitovanje.

Ko je udarila zaželjena ura, bila je ona prva, ki je vstala, brez pomoči, k odhodu. Po stopnicah je šla počasi, naslanjajoča se na mater in zaročenca, in ko so prišli doli do voza, posadila sta jo vanj. Tu sedela je sredi med njima, podala vsakemu edno roko in sem in tja dela jima je kako prijazno besedo. V cerkvi vsedla se je na naslonjač, ki so ga postavili tja za njo. Vidmar pokleknil je zraven nje, mati pa je stala zadej, držeč hčer k visku, ki je zbrala vse moči, da bi premogla notranje občutila, pod kojimi se je bilo bati, da se ne zgrudi.

Po kratkem nagovoru prebere župnik poročno molitev, v koji preskoči nekatera mesta, ki so drugače namenjena vsaditi v srca novoporočenih zaupanje v veselo prihodnost, sedaj pa, v pričó

skozi temno, z oblaki zaveseno nebo prodrli sčasa solnčni žarek. A dokler ne dojdejo čisto verodostojna poročila, da je sporazum dosežen, dokler se bode le sem in tja pisarilo in pogajalo, tako dolgo ne bode izginil strah iz prsij Evrope; kajti iz spomina ne bode se dala izbrisati tako lahko misel, da je na afganski meji uže v bogatih curkih zemljo pojila kri!

Situacija v Egiptu.

P. C. — Izmed vseh načrtov, zaradi katerih se je pričela okupacija, se nobeden ne bode izpolnil. Istina je, da se iztiran državni mehanizem pač ne more v treh letih zopet spraviti v tir, a zahtevati se pa vendar sme, da se zmešnjave v tem času vsak dan ne večajo. Angleži prišli so v Egipt, da bi zboljšali finančni položaj v deželi in zopet napravili mir in varnost; da bi odpravili bič in robstvo, konečno, da bi storili Mahdija neškodljivega. O egiptovskih financah govoriti ni zdaj pravo trenutje. Kake so varstvene razmere in splošna policija, se pač iz povedanega lažje uvidi, nego bi mi mogli povedati; to je orijentalna brez-zistemnost, v katero poseza neukretna tuja roka ter uže itak zmedeno še bolj premeša. Angleška svoji nalogi ni kos, ker ne more računati na podporo nižjih organov.

Razmere v Egiptu kazale bode vedno žalostnejšo podobo, dokler bodo neskušeni, z jezikom in mišljenjem prebivalstva neznani uradniki nasproti stali lokavim Arabcem, kateri si škodoželjno manejo roke, če se njih angleški načelniki zmotijo. Domači uradniki — če se more nekaznovano zgoditi — spustijo rajši zločinca, nego da bi ga izročili Angležem. — O najhujšem času gospodarenja paš se kaj tacega ni zgodilo. Jedno prvih reformatornih del Angležev bila je odprava biča. Vsak človekoljub je moral to naredbo radostno pozdravljati in bi tudi zdaj ne zahteval, naj se odpravi, da-si se je (žal!) pokazalo, da se fellah (seljak, poljedelec) boji biča ter to z naivnim cinizmom sam priznava. A bič odpravljen je samo na papirji, kajti, kakor je slavni Clifford Lloyd dal pismeno povelje, kaznjence v zaporu pretepsti, tako je tudi general Stephenson nekatere kmete, kateri so se sprli z angleškimi vojaki, ter ne pre-dobro z njimi ravnali, ukazal javno bičati. Ukaz dal je pismeno zapovedujočemu častniku. Lord Wolseley je jestvinarje, kateri so prodajali opojne pijače, tudi dal bičati. Pri temu so bili paše pač modrejši; če so ukazali upornega seljaka pretepsti, varovali so se skrbno, da niso dali iz rok pisane priče svojega samosilstva. Angleški funkcionarji se malo zmenijo za pisane zakone, kakor tudi malo za svoja načela, če to zahteva trenutno koristij.

Trgovino z robovi (sužnji) ovirati niso mogli Angleži zdaj tudi pri najboljši volji ne; pomen-

umirajoče neveste, bile bi vzdramile nove britke misli. Po dokončanem obredu župnik nekoliko obmolkne in ginjeno gleda na mlad par. Potem pa pravi s stresočim se glasom: Tako sem vaju tu pred obličjem Večnega v večno zvezal. Pota božja so temna, a neskončna je njegova dobrot. On vaju vidi v tem slovesnem trenutji, gleda vajine solze, vidi vajino težko srce — a vsemogočni ima za vse, tudi za vaju svoje plačilo.

Eliza Vidmar, drago dete — — — dovoli mi, da te tako zovem — — — poznam te — — — bodi, bodi srečna! — Iz globočine srca prosim brezmerno dobrotljivega daritelja vseh darov, da ti podaljša tvoje dneve tu na zemlji. O, da bi vseh meni peščico let, koja mi je še živeti, in pridružil ja tvojim! Ah rad, kako rad bi ja dal! — — — A ker je on tako sklenil v svojem večnem sklepu, preljubo dete — — — gleda kviško v odprto nebo, ki te bode vzprijelo; glej, čez malo časa prišla bo za tabo tvoja mati; — in mladi mož, sedaj tvoj soprog, ki je uže davno in sedaj v večno tvoj, težko uže pričakuje me, ko bo zapustil to dolino solz in se povrnil v večnost, v tvoje obličje, kjer smrt ne loči več, in

ljivo pa je, da jo je Gordon v imenu vlade dovolil. Če bi se tudi Angležem posrečilo, premagati Mohameda Ahmeda ter uničiti njegovo moč, trajalo bi dolgo časa, predno bi se mogel *status quo* zopet uvesti, predno se pokaže versko gibanje, katero je politično le boj robskih lovcev po svobodi svojega obrta. Žal da ni nadeje, da bi se hotel prorok podati, njemu je sreča mila, narod radostno pozdravlja njegove vspehe, čudovite pripovedke o njegovi osebi se razširjajo, njegov vpliv sega v Arabijo in — kakor pravijo najnovejša poročila — tudi v Tripolis. Uničenje Mahdija je življenjsko vprašanje za Turčijo, in ljudje, kateri so najbolj poklicani, izreči sodbo o egiptovskem vprašanji, zatrjujejo, da more samo islamitska moč upogniti krivega proroka, ker je nje njegova najbližja naloga v tem, da prevrne prestol kalifa. Turške vojne čete, katere bi zasele mejna mesta v Sudanu, bi mogle skoro brez boja odločiti Mahdija od ostalega islamitskega sveta in gibanje bi samo sebe udušilo.

Tudi v tem je trmoglavost Angleške ovira; njena vojna slabost neposrednja nevarnost za vse vlasti, katere so v orijentu interesovane. Ni se bati, da bi Mohamed Ahmed prišel v Kairo — angleških utrjenih pozicij ob Nilu bi ne mogel premagati — a če bi se zdaj nemožno zgodilo, bi ga ljudstvo radostno pozdravljalo, da-si vé, da ga čaka najtrša usoda, kajti Mohamed Ahmed sovraži Egiptčane. A če bi egiptovsko ljudstvo tudi vedelo, da bi prorok poleg Cheopsove piramide postavil jedno s črepinj ubitih Egiptčanov, palo bi mu vendar pred noge, kajti njegovemu borniranemu fanatizmu zdi se bolje, če Egiptčan dobi smrt od roke Moslima, nego če živi v prijateljstvu s sovražnikom vere.

Tak je položaj v Egiptu po skoro triletnem angleškem civilizatoričnem gospodstvu; med tem časom zgubila je dežela svojo krasno afrikansko posest in vsled hiranja trgovine vidno ubožala. Evropa ne bode hotela, da Egipt še nedoločen čas trpi za to, ker ni bil njegov vladar dovolj močan, da bi strahoval častihlepnega seljaka, kateri si je oblekel vojaško suknjo in začetkom nezavestno, pozneje pa v izdajskem sporazumljenji prodal svojo domovino. Bombardement in triletna mučna doba dala sta nemirnim duhovom dober vzgled — navzočnost angleških čet v Egiptu pa je zdaj po polnem nepotrebna postala.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Državni zbor se bode zaključil, kakor pripovedajo dobro poučeni listi, uže dné 18. t. m., če bode gospodska zbornica do tedaj rešila uže predložene jej predmete.

Državnozbornske volitve stojijo zdaj uže v prvi vrsti med vsemi političnimi vprašanji. V

kjer poplačuje božji mir in veselje vsacega trpina!

Sivi starček obmolkne. Milo se mu je storilo in beseda mu je zaostala.

Vidmar vzdigne Liziko v naročje; položi jo počasi na voz; obsipa jo z najnežnejšimi ljubeznivostimi, z najlepšimi imeni, imenuje jo nebeško ženo, preljubo soprogo; hotel je v nji na novo vneti življenja iskro, ki je uže vgasovala.

Tako dospeli so domov. Ko je sedela tu zopet na zofi, pomignila je svojima dvema spremeljalcema, naj se jej približata. Urno in kratko jela je sopsti. Mraz pretresaval jo je po udih in bleđa višnjevost, ki se je tu in tam na zalem licu prikazala, opominjala je na bližajočo se smrt.

Prišel je torej čas ločitve, pravi z vidnim trudom. V Boga, draga mamica — saj zapustim te pri njem! — Vidmar, gori te pričakujem! — Blagi smo v Bogu; — večno! — Vidmar! Nadaljevati ni mogla več. Mati in ljubljenec držala sta jo v naročjih, zadnji izdih poljubila sta jej iz usten in z njim splavala je njena čista dušica v rajske višave.

vseh provincijah pričeli so levičarji uže svoje agitovanje, sklicujejo se volilni shodi, pri katerih se vé da govorniki skušajo zopet preveriti volilce, da država more samo tedaj obstati, če zasedejo ministerske stole Plenerji in Suessi; zopet se toži o izmišljenim zatiranem nemštvu. Se vé da ti gospodje najdejo le malo takih kratkovidnežev, kateri bi hoteli verjeti njihovim tiradom.

Iz Hrvatske se poroča, da je budgetni odsek sabora vzprejel nespremenjen budget za uk in bogočastje v isti obliki, kakor ga je predložil ban. S tem je baje med vlado in Srbi napravljeno zopet popolno soglasje.

Nekov dunajsk dopisnik poroča v „Standard“, da namerava avstro-ogerska vlada v jeseni na Dunaji predložiti delegacijam predlog, naj se formalno Bosna in Ercegovina vtelovita, in sicer to v soglasji z vsemi merodajnimi krogi. Dopisnik ve povedati, da so dotični dogovori s Turčijo imeli za Avstrijo ugoden vspeh in da bodo ob ugodnih razmerah tudi druge vlasti dovolile v spremeno berolinske pogodbe. Turčija izgubila da je uže vso nadejo, da bi še kedaj dobila te provincije in prebivalstvo teh provincij da je po polnem zadovoljno z avstrijsko vlado. Rusija da bi bila sicer drugače ugovarjala, a po shodu v Skjernjevicah so razmere postale drugačne. O tem vprašanji govorilo se je uže večkrat, a se potem zopet pozabilo, za tega delj tudi tej vesti ne moremo pripisovati posebne verodostojnosti.

Tuje dežele.

Petrograjski listi pišejo, da je bil slednji boj med Rusi in Afganci le slučajen konflikt, kateremu se zaradi velike bližine nasprotnih strank ni bilo skoro možno izogniti. Izrekajo nadejo, da se zaradi tega pač ne bodo pretrgala pogajanja.

O boji Rusov z Afganci priobčuje „Reichsanzeiger“ poročilo Komarovo z dné 20. marcija vojnemu ministru. V tem poročilu pravi Komarov, da je ukazal ruskim četam, naj se nastavijo v daljavi petih verst, da se tako izognejo boju. Ko pa so se Afganci prepričali, da Rusi ne nameravajo napada, jeli so se vedno bolj bližati ruskemu taboru. Afganci zaseli so dné 16. marcija grič ob ruskem taboru ter jeli se utrjevati, za hrbtom ruskih čet pa so postavili konjico. Dné 17. marcija zahteval je Komarov od poveljnika Afgancev, naj do večera zapustijo levi breg reke Kuš in desni breg reke Murghab do izliva v reko Kuš. Na to pa je dobil odgovor, da afganski poveljnik po angleškem svetu tega ne bode storil. Še jeden pot je Komarov prijazno ponovil svojo zahtevo, potem pa se je dné 18. marcija pomikal proti postojankam Afgancev. Menil je, da se bode zadeva dala mirno poravnati, a ker ga je takoj napalo afgansko topništvo in konjica, bil je primoran spustiti se v boj. Tako uradno poročilo Komarovo.

O vstaji v Manitobi (Kanada) se poroča: Upor provzročili so vladi zemljemerci, ker so se vmešavali v deželne pravice, katere zahtevajo mešani rodovi za se. Riel postavil je provizorno vlado za severozapadno ozemlje; sam je predsednik, Gabriel Dumas najvišji poveljnik vojne in zraven je še ravnateljstvo, sestojee iz petih svetnikov.

Dopisi.

Iz Železnikov, 11. aprila. (Izv. dop.) Častiti gospod urednik, redko Vam dohajajo od nas dopisi, saj se pa tudi ničesar ne zgodi, kar bi bilo posebne važnosti in vredno, da zvé širni slovenski svet. Pred kratkim se je vendar zgodilo nekaj pomenljivega, važnega, ne le samo za zdajnost, tudi za bodočnost.

V naši dolini pričelo se je daniti! Ne smem sicer trditi, da nismo narodno uže zeló probujeni, a vendar ne še v isti meri, kakor bi se moglo in smelo zahtevati. Vsak trudi se po svoji moči, kolikor mu dopušča čas in gmotne razmere, da si naroča slovenske knjige in časopise, ter tako s časom napreduje. A to godi se le pri posameznikih, večina prebivalstva vendar pri tem nima deleža. Z veliko radostjo se je torej pozdravljala po nekaterih blagih gospodih sprožena misel, naj

se ustanovi bralno društvo, katero bode razširjalo blagodejno omiko v slednjo kmetsko koč. Mnogo truda je bilo treba, predno je ta blaga misel „meso postala“ — a zasluga je tem večja.

Velikonočni ponedeljek bil je slovesen dan za Železnike. Obilo pokov iz topičev oznanjalo je okolici, da se danes otvori pri nas „Slovensko bralno društvo“. Zanimanje za to društvo je veliko, kajti zdaj uže broji 100 članov, in gotovo je, da jih še mnogo pristopi.

Odbor društva sestoji iz naslednjih gospodov: Predsednik: Matej Kljun, kaplan; podpredsednik: Levičnik, učitelj, odlikovan s srebrnim križcem za zasluge; tajnik: Ažman; blagajnik: Kosmelj, daljni odborniki gospodje Demšar, Klopčič in Šusteršič.

Pričelo se je uže nabirati tudi za društveno zastavo, in najbrže bode uže gotova do praznika sv. Rešnjega Telesa.

Tako izpolnila se nam je dolgo gojena želja po bralnem društvu, in iz dna srca mu kličemo: Naj procvita!

Razne vesti.

(Čuden zaslužek.) Pred nekolikimi dnevi umrl je v nekem predmestju v Parizu star mož, ki je skozi več let na nenavaden način služil si vsakdanji svoj kruh. Ker težkih del več opravljati ni mogel, služil je raznim ljudem kot — buditelj. Ustajal je namreč vsako jutro uže ob dveh in je šel od kraja do kraja, ter je ljudi zlasti delavce budil, kadar je komu treba bilo vstati. Imel je posebno knjižico, v kateri je imel zaznamovane vse svoje naročnike in tudi čas, o katerem je moral vsacoga zbuditi. Čas in pot uredil je takó da nikdar pri nobenem določenega trenutka zamudil ni. Pri vsakem zaklical je na poseben, uže prej domnjen način. Kakor hitro je dobil odgovor in se je prepričal, da je dotičnika probudil, hitel je naprej. Plačilo, ki ga je za ta svoj trud jemal od posameznikov, bil je majhen, namreč samo en sold na dan. Naročilo pa se je lahko tudi za cel teden, ali tudi mesec vkup in tedaj se je plačilo primerno znižalo. Največ zaslužil si je po zimni, ko so dolge noči. Tako živel je ter opravljal navadni ta posel dolgo let, dokler mu smrt ni prinesla mirú, kojega si v življenju sam privoščil ni. K zadnjemu počitku spremljevala ga je velika množica njegovih naročnikov. Bog vé, bo li dobil svojega naslednika, ali ne, v tem poslu.

(Strašen dan) imeli so pretečeni ponedeljek v severo-afrikanskem mestu Tripolis bivajoči kristijani. Nek fanatičen turšk duhoven pridigoval je namreč prej ta petek v mošaji, da nameravajo Italijani zasesti to mesto in da je tedaj potrebno, da se kliče Allah na pomoč, da odvrne od mesta veliko nevarnost. Zaradi tega misli v ponedeljek napraviti procesijo, pri kateri se bodo Allahu doprinali tudi darovi. Na ponedeljek privrelo je res vse mohamedansko prebivalstvo skupaj in je v dolzih procesijah moleč hodilo od ulice do ulice. Na različnih krajih darovala se je žival in s krvjo škropil je duhoven hiše in ceste. Evropejci, ki v tem mestu v precej obilnem številu prebivajo, tresli so se cel čas v smrtni nevarnosti, kajti zdaj pa zdaj so pričakovali, da bo fanatična četa planila čeznje ter razmesarila jih. Vender so ondotne oblastnije še o pravem času skrbele za red in za to, da do tacega krvoprelitja ni prišlo.

(Sitnež.) K redarstvu pride mož in naznani, da je prilomastilo v njegovo stanovanje strašno sitno človeče, od katerega se je bati, da ne bi kaj odnesel. Stražnik redarstva misleč, da bode zalotil kakega zelo nevarnega roparja, podá se kolikor mogoče hitro na pot v stanovanje tožnika. Dospevši tja dobi — uradnika, ki je ravno tožnikovo pohištvo rubil za dolgé, kojih baje ni imel ravno premalo.

(Boljši prostor.) Strije popraša malega svojega stričnika: „No, Karolček, kak prostor imaš v tem pololetju v šoli?“ Karol: „O striček, mnogo boljšega kakor pretečeno leto; letos sem namreč štirinajsti.“ — Strije: „Pa če se ne motim, bil si lani osmi!“ Karol: „To je uže res, dragi striček; vender letos sedim ravno pri peči!“

(Odgovor umetnika.) K nekemu zeló imenitnemu slikarju živalij pride anglešk lord, ki je kaj rad svojo samooblastnost in ošabnost pred svetom kazal.

Stopivši v slikarnico, pozdravi umetnika s prašanjem: „No, ste vi tisti slikar, ki samo neumno živino slika?“ — „Da, to sem jaz“, odgovori slikar, „želite li, da vas naslikam?“

Domače stvari.

„Matica Slovenska.“

(Konec.)

Gosp. dr. Tavčar graja deficit, katerega ima uže več let odsek za izdavanje šolskih knjig. Naj bi se delalo nekoliko bolj varčno, skušal naj bi se pokriti primanjkljaj. Sicer pa da se „Matica“ s svojim premoženjem silno oblastno obnaša, izdava namreč silno drage knjige. Ob cesarjevi slavnosti izdala je dragoceno knjigo, potrošila mnogo denarja, a niti zmenila se ni, da bi bila sklicala izreden občni zbor.

Gosp. Robič pojasnjuje, da je deficit nastal vsled tega, ker je „Matica“ založila knjige, katere pa za šolo niso še potrjene; glavnic je torej založena v knjigah in gotovo ne izgubljena.

Predsednik g. Grasselli omenja, da se zaradi nerednostij v tajniškem poslovanju v lanskem letu ni mogel sklicati občni zbor. — Kar se tiče jednotne pisave v „Matičnih“ knjigah, bi to gotovo vsak želel, a to je silno težavno doseči, ker nekateri pisatelji zahtevajo, da se na njihovi pisavi prav nič spremeniti ne smé. V tem torej odbor ne zadene nikaka krivda.

Računski sklep za 1883. l. kaže premoženja v gotovini 40 475 gld. 50 kr. in v vrednostnih papirjih 9600 gld. Troškovi za izdavanje knjig in za popraviljanje obeh „Matičnih“ hiš na Kongrasnem Trgu št. 7 in na Bregu št. 8 znašali so 9939 gld. 64 kr. Računski sklep za 1884. l. pa kaže premoženja 51 440 gld. 30 kr. v gotovini in v vrednostnih papirjih 9600 gld. To leto znašali so troškovi za izdavanje knjig in drugi 5559 gld. 63 kr.

Pregledovalci računov izvoljeni so bili gospodje: dr. Stare, Žagar in J. Pfeifer.

Računski sklep zakladov, kateri so v „Matičini“ oskrbi, kaže: Za Vodnikov spomenik 4981 gld. 46 kr., za Vilharjev spomenik 290 gld. 4 kr., za Tomšičev zalogo v literarne namene 1350 gld. 7 kr. in za dr. Costov spomenik 1027 gld. 31 kr. Vkupno v oskrbi „Matice“ se nahajajo premoženja znaša 7648 gld. 88 kr.

Po g. Robiču z velikim trudom in marljivostjo sestavljena bilanca o Matičinem premoženju kaže, da je imela „Matica“ dné 21. marca 1885. l. premoženja 61 523 gld. 41 1/2 kr.

„Matica Slovenska“ izdala je izza svojega obstanke za izdavanje knjig 107 316 gld. 18 kr.

Gosp. Hribar predlaga, naj se predloži deželnemu zboru prošnja, da dovoli „Matici“ nekaj podpore za izdavanje knjig. — Se vzprejme.

Predsednik g. Grasselli izreče konečno gosp. Robiču za tako marljivo in natančno sestavo bilance in statistične podatke zahvalo, čemur zbor pritrdi. Na to se je zbor zaključil.

(Potrjena pravila.) Visoko c. kr. ministerstvo odobrilo je z odlokom z dné 9. t. m. št. 5179 po deželnem poslancu g. Luka Svetcu in drugovih v potrdilo predložena pravila „družbe sv. Cirila in Metoda.“

(Pri današnjih dopolnilnih volitvah v mestni zastop) III. razreda bili so izvoljeni gg. Ivan Hribar s 75, Fran Trtnik s 75, Dragotin Žagar s 74 in dr. Valentin Zarnik s 73 glasovi. Volitve udeležilo se je 75 volilcev.

(Dopolnilne volitve v mestni zastop.) Včeraj dopoludné imeli so volilci prvega razreda volilni shod v čitalniški dvorani. Kot kandidatje so se postavili dozdanja mestna odbornika g. Henrik Ničman, hišni posestnik, in g. Josip Tomek, posestnik; kot nova kandidata sta se postavila gg. dr. Josip Starè, hišni posestnik, in J. Velkavrh, posestnik tovarne, ker sta dozdanja mestna odbornika gg. dr. Moschè in F. Peterca odpovedala se zopetni izvolitvi. — V drugem razredu je mestu dozdanjega odbornika g. A. Bayerja, kateri ni hotel sprejeti mandata, kot kandidat postavil g. Ljudovik Ravnihar, c. kr. sodnijski svetovalec. — V tretjem razredu se je postavil mestu gosp. Mayerja, kateri ni kandidature sprejel, g. Karol Žagar, posestnik in deželni blagajnik.

(Znanstvena predavanja.) Včeraj dopoludné predaval je g. prof. Senekovič na mnogostransko izraženo željo zopet o električni razsvitljavi. Udeležba bila je zopet precej mnogobrojna, in blagajnica „Narodne šole“ pomnožila se je zopet za precejšnjo svoto.

(„Literarno-zabavni klub“) imel je minulo soboto zvečer ob 8. uri svoj jour-fixe v hôtelu „pri Maliči“. Sešlo se je okolo 20 gospodov članov. Predsedoval je g. potovalni učitelj G. Pirc, predaval pa je g. dr. vitez Bleiweis Trsteniški o morilecu predsednika Garfielda ter je pojasnjeval iz zdravniških izrekov, da je bil morilec na umu bolan, ko je izvršil grozno dejanje. (Berilo priobčili bodemo v feljtonu.) Po daljšem razgovoru o zopet oživljenem „Slovenskem pisateljskem društvu“ pristopili so temu društvu skoro vsi članovi jour-fixa, uverjeni, da to društvo istinito zasluži vsestranske podpore. — Kakor pri vsakem jour-fixu, tako se je tudi nocoj nabrala za „Narodno šolo“ precejšnja svotica.

(Sposobnostni izpiti za učitelje in učiteljice) pričeli so se danes. Oglasilo se je k izpitem 11 učiteljev in 9 učiteljic, in sicer gg. Avgust Arzelin, Karol Benedik, Mihael Bregant, Jurij Erker, Jurij Erker st., Robert Erbllich, Fran Gallè, Ivan Hočevar, Fran Kalan, Anton Kadunec, Ivan Krulec, Toma Petrovec, Peter Pogačnik, Ignacij Zupan, Ljudovik Stiasny, Avgust Stefančič, Ivan Toman, Ivan Tomažič, Ignacij Tramte, Ivan Vogelnic, Josip Windisch, in gđc. Katarina Droll, Marija Michel, Janja Miklavčič, Sofija Podkrajsek, Ana Pour, Ana Rizzoli, Doroteja Rpprecht, Ana Schmiedinger in Franciška Schmittik. Za meščanske šole se ni oglasil nobeden.

(Kranjsko obrtno društvo) ima danes zvečer ob 8. uri v društvenem prostoru v hiši gosp. Frana Štruklja v Kolodvorskih ulicah svoj redni občni zbor. Na dnevnem redu je računsko poročilo in nove volitve.

(Občinske volitve.) Iz kameniškega okraja poroča se nam o sledečih volitvah novih občinskih predstojništev: Na Rovi bil je županom izvoljen Ivan Kode iz Žič, občinskima svetovalcema pa Luka Kosmatin iz Žič in Jakob Pevec iz Zagorice. — V občini Krtini volili so Ivana Majhna iz Brezja županom, a Antona Zarnika iz Krtine in Gašparja Kovača iz Studenca občinskima svetovalcema. — Pri novi volitvi občinskega predstojništva v občini Brezovici pa je bil izvoljen županom Ivan Orehek iz Žej in občinskima svetovalcema Martin Kržan iz Žej in Ivan Rahné iz Rače.

(G. F. S. Vilhar,) kateri je ravnokar izdal drugo knjigo svojih skladb, preselil se je v Sisek. Kdor si torej hoče naročiti skladbe, naj svoje naročilo pošlje v Sisek. Cena drugi knjigi je 1 gld. 60 kr.

(Nesreča.) Iz litijskega okraja se nam piše: Dnó 2. t. m. kopaló je več delavcev blizu postaje Sava pesek, med njimi tudi Anton Vodenik iz Raven. Kar se utrga nad njimi precej debel kamen in zadene zadnjega s tako silo na zadnji del glave, da je takoj izdihnil dušo.

(Utonil.) Iz Zagorja se nam poroča: Dnó 9. t. m. predpoludném utonil je devetletni deček Miha Koder, sin kurjača v steklarnici v Toplici. Bil je pri očetu, a ko ga ta domov pošlje, ga ni ubogal, ampak šel je k potoku, ki je bil vsled zadnjih nalivov hudo narasel, in je skušal tam z nekimi grabljami potegniti košček lesá iz vode. Ko je pri tem z roko v vodo posegel, spodrsnila mu je noga in kmalu je izginil v valovih dereče vode. Dobili so ga kakih 150 korakov pod poslopjem, kjer se steklo brusi, uže mrtvega.

(Poboj.) Iz Preserja se nam poroča: Veliki ponedeljek stekli so se tu fantje in je dobil Andrej Žot več udarcev s kamnom po glavi, za kar se pa ta ni mnogo zmenil. V torek je še šel v Podpeč in je tam pijančeval. Ko pa pride okolo 9. ure zvečer domov, vleže se na peč in kmalu potem umrje.

(Uboj.) Iz Gorenje Šetine se nam poroča: Dnó 5. t. m. okolo šeste ure popoludné stekli so se tukaj fantje in je pri tem 23letni Peter Stibel na mestu mrtev ostal.

(Umor.) Iz Ostrožna pri Celji se poroča, da je pred kratkim našel na nekem travniku pastir truplo otroka, kateremu je manjkal górenji del. Umora sumnjiva je dninarica Reza Tratenšek. Pričela so se preiskavanja.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 13. aprila. „Standardov“ dopisnik pri Lumdonovi misiji telegrafira iz Tirpala z dne 7. t. m., da Rusi naprej marširajo ob bregu reke Murghab. Poročilo Komarova vsi listi označujejo kot nezadovoljivim.

Berolin, 12. aprila. „Voss. Zeitung“ poroča iz Pariza, da ravnokar v Ai-le-bains došla kraljica Viktorija namerava takoj vrniti se v Angleško, kar pomenja resnost položaja.

London, 12. aprila. Tu trudijo se zastopniki raznih velevladstij, da bi preprečili vojsko. Nemški poslanik ima nalog, delati pri Angleški na to, da se afgansko mejno vprašanje prepusti v razsodbo nevtralni vlasti.

Teheran, 12. aprila. (Reuterjevo poročilo.) Ejuba Kana so danes zjutraj zaprli in odveli v trdnjavo, kajti pri njem našli so pisma zadevajoča njegov pobeg. Perzijske čete zasele so njegovo hišo.

Ottava, 12. aprila. Kanadski ministerski resident v Battlefordu prosil je telegrafično pomožnih čet, ker ga od vseh strani obdajajo Indijani, ter ne more poslati pomoči v fort Pitt, od koder je dobil poročilo o grozni moriji, katero so zvršili Indijani. Pet mož, med njimi dva duhovnika in jedna ženska, so bili umorjeni. Ubegla oseba prinesla je poročilo iz fort Pitta.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 13. aprila.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankoveih	79.90
„ „ „ srebri	80.30
Zlata renta	105.40
5% avstr. renta	95.20
Delnice narodne banke	839.—
Kreditne delnice	281.80
London 10 lir sterling	125.90
20 frankovec	9.93
Cekini c. kr.	5.86
100 drž. mark	61.45

Uradni glasnik

z dne 11. aprila.

Pod oskrbništvom: Vsled sklepa c. kr. dež sodnije v Ljubljani Andrej Simonič z Malega Otoka št. 8 (postoj. okraj) zaradi slaboumnosti. Oskrbnikom mu je Matija Dolenc iz Rakulika.

Umntvenje: Od kranjske hranilnice umrtvuje se vkradena vložna knjižica št. 140630, glaseča se na ime Ana Kovašič iz Ljubljane in na vsoto 97 gld. — Na prošnjo Antona Umbergerja, krčmarja v Ljubljani, loz ljublj. mest. posojila št. 474, kojega je imenovani izgubil.

Ustanove: Raspisanih je jedenajst dijaških ustanov za šolsko leto 1884/85. Podrobnosti in pogoji so v uradnem listu „Laib. Ztg.“ št. 80 z dne 10. aprila t. l.

Licitacije: Dne 23. aprila ob 9. uri dopoldne dodadō se pōtem javne ponudbe dela za gradnjo novega šolskega poslopja v Spodnji Hrušici, in sicer mojsterska dela za vsoto 2007 gld. 88 kr., materialije 1721 gld. 51 kr., ročina dela in dovozna 1301 gld. 61 kr., vkupe 5121 gld. Licitacijski pogoji in načrti so na razpolaganje pri c. kr. okr. čolskemu svētu ljublj. okolice.

Eks. dražbe: V Kranjski Gori zemljišče Andr. Tarmanna iz Kranjske Gore (2980 gld.) dne 21. aprila, 23. maja in 23. junija. — V Ložu posestvo Jere Baraga z Vrha (640 gld.) dne 18. aprila, 18. maja in 19. junija; — posestvo Jan. Korošca iz Malna (790 gld.) dne 18. aprila, 18. maja in 19. junija. — V Novem Mestu zemljišče Jurija Ravberja iz Rateža (310 gld.) dne 29. aprila, 27. maja in 30. junija.

Tujci.

Dne 11. aprila.

Pri Maliči: Berner, Prinz, Brust in Hirner, trgovci, z Dunaja. — Urbach, trgovec, in Boskovits, fabrikant, iz Budimpešte. — Baron Scotti, c. kr. major, iz Gradea. Tautscher, stavbeni podjetnik, s soprogo, iz Ljubljane. Pri Slonu: Basadonna, zasebnik, iz Milana. — Jellouschegg, bankovni blagajnik, s soprogo, iz Trsta. — Fein, agent, z Ogerske. — Godina, trgovec, iz Grinine. — Jellenz, trgovec s sinom, iz Karlova.

Pri Avstr. earji: Kirn, zasebnik, z Reke.

Umrlji so:

Dne 11. aprila. Fran Pfeifer, umirovljenega c. kr. majorja sin, 6 mes., Poljanski nasip, sušica.

Dne 12. aprila. Alojzija Treven, molarjeva hči, 10 mes., Rimska cesta št. 17, kašelj.

V civilni bōlnici:

Dne 11. aprila. Marija Samotorčan, delavka, 24 l., jetika.

Tržne cene.

V Ljubljani 11. aprila.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 27 kr., domače 6 gld. 85 kr.; reš 5 gld. 20 kr.; ječmen 5 gld. 36 kr.; oves 3 gld. 41 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 36 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., špeh po 52 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 66 kr., svinjini 68 kr., drobniško po 38 kr., — Piške po 50 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 96 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dne 11. aprila.

Trst: 31 51 87 65 85.
Linec: 78 11 82 1 65.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
11. aprila	7. zjutraj	729.38	1.4	vzh. sl.	megla	3.80
	2. pop.	728.02	13.6	jzpd. sl.	p. js.	
	9. zvečer	727.78	7.2	bzv.	„	
12. aprila	7. zjutraj	726.44	6.8	vzh. sl.	obl.	0.25
	2. pop.	725.23	13.6	jzpd. sl.	„	
	9. zvečer	725.23	10.6	bzv.	„	

Pain-Expeller!

Srečni zdravilni vspehi, ki so se uže petnajst let s tem starim osvedočenim domačim sredstvom pojavili pri protinu, revmatizmu, so porok, da ne bože žal nobenemu bolniku, da je poskusil to zdravilo. Skoro v vseh rodbinah se nahaja ta pristni „Anker-Pain-Expeller“. Cena temu v istini vestno reelnemu izvirnemu preparatu je jako nizka, namreč steklenica po 40 in 70 kr., kakor je velika; prodaja se po vseh lekarnah. Da pa kedo ne dobi ponarejenega zdravila, naj blagovoli prej pogledati na fabriško marko „Anker (sidro)“. F. Ad. Richter in drug, Dunaj. — Glavna zaloga in lekarna „pri zlatem levu“, Praga, Nikolajev trg št. 7. (25) 5—3

Zahvala in priporočilo.

Podpisani so najvdanojšo zahvaljuje svojim p. r. odjemnikom za njemu do sedaj izkazano zaupanje in priporočila k nastali sezoni svojo dobro preskrbljeno in izbrano zalogo

solnčnikov

za gospé in gospode

v jako lepi in veliki izbiri, priproste kakor tudi najelegantnejše oprave, po najnižjih cenah; dalje

dežnike

v neizprljivi izbiri vsake velikosti in iz vsake vrste blaga, na pr. iz pavole, alpakke, clotha, botany-blaga, pol-svile, svile, double-face-svile itd., na običajnih kakor i na tako priljubljenih praktičnih patentovanih avtomat-stojalnih z modernimi palicami po najnižjih cenah.

Specijalitete v dežnikih: Patentovani samo-odpiralnik, patentovani samo-zapiralnik, razložljivi dežniki in solnčniki za v kovčge; dalje solnčniki in dežniki s Titania-palico in zlatim stojalom so vedno na prodaj.

Prevleka in popravljanje se kar najhitreje oskrbava, naročbe z dežele na posamične dežnike in solnčnike izvršujejo se natanko vsled zahteve promptno proti povzetji.

Razpčovalcem so vsled zahteve na razpolaganje dopodrobni cenilniki franco.

L. Mikusch

fabrikant dežnikov in solnčnikov, Ljubljana, Mestni trg št. 15. (41) 5-2

Marsala-Florio

sicilijansko medicinično desertno vino, od slavnega profesorja dr. Mantegazze priporočen kot izborno krepčevalno sredstvo za rekonvalescente in vsled dolgotrajne bolezni opešane osebe, dalje tudi za slabotne žene in deca. V steklenicah po 1 gld. v

lekarni Piccoli v Ljubljani

Dunajska cesta. (107) 15—12

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.

Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Mišič, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klaič, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladini:

I. zvezek: Tomšič Ivan, Dragoljubci, 30 kr.

II. „ „ „ Peter rokodelič, 36 kr.

III. „ „ „ Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorske in Preske fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Padar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog. Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidarič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljice o:

Pepelki, Rudeči kapiol in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in Robinzonu po 15 kr.

Vozni nakladni listi

dobivajo se v tiskarni

Kleinmayr & Bamberg

v Ljubljani.